

še okolici, ki bodo za lepo izrejo naših deklet kot dobrotniki radi kaj storili. Na delo tedaj brez odloga, ker dozajšna čisto nemška šola je brez vsakega dobička za naše otroke!

Naše cesarstvo mora biti v veliki nevarnosti, ker deželni brambovci, katerih je zdaj vprejšni šoli pred našo farno cerkvijo vse polno, imajo svoje vaje ne le skozi celi teden, temuč tudi po nedeljah. V pravo pohujšanje drugim vernim se v jutru rano morajo vaditi iti, kedar grejo drugi k rani meši in kedar se začenja druga božja služba, se še le na dom vračajo in ko je popoldenska božja služba, moraja zopet kam „marširati“, da tudi pobožni v cerkev iti ne smejo in med opraviлом nekteri okrogle pesni prepevajo v spodtiko drugim. — Ako bi mestni zastop še imel kaj spoštovanja do Boga in cerkve, gotovo ravno pred farno cerkvijo nebi bil iz šole kasarne napravil. Govori se, da, ker po noči pozno se domu vrnivši nekteri vojaki sosede z ropotom na vrata vznemirujejo, po dnevu pa s svojim trušom gg. gimnazijalne profesorje motijo v poduku, se ti hočejo pritožiti tega. Ako to energično storijo, potem se utegna ta neprimerna kasarna odstraniti. Vsaj bota razun vojakov še cerkev in gimnazija tudi imele kaj veljave!

Iz Slovenjgradca. (Požari). Pretečeni teden je bil v našem okraji 2 krat požar. V ponedeljek po noči je pogorel Mohov stan v Št. Janži poleg Dravberga.

V četitek proti polnoči pa je bil požar v Starem trgu. Pogorela je Lužniku streha na hiši in hlev, ki je bil k hiši prislonejen. Živino so o-teli, razun 6 prasec. Ker hiša sredi vesi stoji, je bila velika nevarnost za celo ves; k sreči ni bilo vetra. Kmalu so tudi prihiteli Slovenjgraški požarni brambovci z 2 brizgalnicema na pomoč, in so ogenj brž ustavili, za kar njim gre očitna hvala.

Kako je ogenj nastal, ni znano. Lužnik je bil zavarovan pri neki angleški zavarovalnici, ki ima na Dunaji podružnico. Jeli tudi Moh bil zavarovan, ne vem.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Štajerskega deželnega zbora liberalno-nemška večina je sklenila 300.000 gld. na posodo vzeti in nam tako nov dolg naložiti. Ministerstvo pa je izvršenje tega sklepa zadržalo. Tudi prav! — Na Českem začelo je tamošnje kat. deželno politično društvo prav marljivo delovati. Na praznik sv. Petra in Pavla je napovedalo shod v mestu Krumavi v poslopji kneza Švarcenberga. Tudi Kranjci so se v tem oziru začeli gibati. Ravno slišimo, da se je v Ljubljani ustanovilo novo kat. politično društvo: „Sloga“. Pravila so se 15. junija c. k. namestniku predložila v potrjenje. Ali bode veljavno le za Ljubljano ali pa za celo deželo Kranjsko, tega še ne vemo. Želeti bi bilo poslednje, ker bi tako kranjski konservativni možje bili dobro vred-

jeni. — Tržaške okolice Slovenci si snujejo nov list: *Edinost*. Dobro, če bo res Slovincem pomagal do potrebne edinosti. — Naša armada dobi 2000 novih kanonov, ki bodo vlti iz bronu po novem načinu, kakor ga je izumil vrli naš general Uhacij. Kanoni nas bodo sicer stali 5 milijonov in više. Vendar brez njih smo brezorožane reve, ker imajo zlasti Prusi veliko več in boljših kanonov.

Na Ogerskem se je začelo živahno volilno gibanje. V Kőrmendu so se že do krvavega pretepali, čemur se pa ni treba čuditi, ker madžarska volitev se brez tepežev in klanja niti misliti ne da. Konservativci so v Budapešti za kandidata postavili barona Lipthaya, v Güns-u grofa Apponyia. — Slovaki so v Št. Martinu dali sijajen volilen shod in sklenili voliti dr. Jesenkega.

Vnanje države. Ruski cesar se vrača iz Nemškega v Rusijo in potuje nekoliko ur z železniškim vlakom po avstrijski zemlji na Českem. Te prilike se bodo naš cesar poslužili ter pojdejo 28. t. m. v Komotavo na Českem ter bodo od ondot do Rumburga ruskega cesarja spremljali. To Pražem gotovo ne bode po volji. Ali Rusi so gotovo nam bolj prijazni, nego Prajzi. Rusi nas niso nikoli z vojsko resno nadlegovali, Prajzi pa že večkrat po tolovajski napadli. —

Čudno je to, kako se prusko-nemško cesarstvo čedalje bolj pripravlja na vojsko. Marljivo in za drag denar kupujejo na Gališkem vojne konje ter njih odvažajo na nemško. Veliko tisoč svinj in volov pripravljajo za vojake. To ni dobro znamenje!

Španskega kralja Karla VII. vrli general Doregaray je te dni bil hudo napadan od puntarskih nasprotnikov pa njih je sijajno premagal. Pismo, v katerem je kralju naznanil zmago, je končal z besedami: živila vera, živila Španija, živil kralj Karol VII.

Za poduk in kratek čas.

Slovenka piše iz Amerike.

II.

Tukaj v Ameriki govorijo ljudje angleški in nemški jezik. Mi Čehove pa, kder nas je več skupaj naseljenih se trdno držimo svojega českega jezika. Imamo tudi svojega lastnega dušnega pastirja, mladega, 28 let starega misijonarja i fajmoštra Jan. Videnka. Vsako nedeljo obhajajo 2 krat službo božjo, v jutru ob 1/2 8 in poznej ob 1/2 10, ter pridgajo česki, nemški in angleški. Popoldne se pojejo večernice. Ob sabotah se moli na večer sv. roženkranc. Potem pa marljivi gospod pridno spovedujejo. Vera je tu vsake sorte, imamo Lateranov in frajmaurerjev. Zakonski pri Lateranih in frajmaurerjih pogosto drug drugega zapuščajo ter se potem zopet ženijo ali možijo.

Mi praznujemo le svete nedelje, zapovedanih praznikov pa ne. Sv. Oče so nas tega oprostili; to pa zato, ker je veliko ubogih ljudi, ki le od zaslužka v fabrikah frajmaurerjev živijo. Zaslužek pa kmalu zgubimo, če nismo vsaki dan na delo pripravljeni. Bolenikom priskrbujemo sv. zakramente, kakor pri Vas. Vendar mešnik ne nosijo sv. Rešn. Telesa očitno, ampak skrito pod navadno obleko, ker bi se drugače skrivnosti naše vere preveč zasmehovale in zasramovale. Mrličev Amerikanci ne nosijo h pogrebu, ampak vozijo. Zato so pogrebi včasih sila dragi. Za pogreb našega rajnega dedeca smo plačali 50 tolarjev, t. j. 103 fl. Bogatini plačujejo mnogo več. Ali teh denarjev ne dobivljajo mešniki, ampak posestnik koč in konjev, s katerimi se zlahta za svojim rajnim do pokopališča vozi.

Rojeni Amerikanci so velike in črste postavice in sploh prijazni ljudje. Vmes imamo tudi veliko zamurcev, ki so pa bolj za se.

Na konci svojega pisma še hočem omeniti nesrečo, katera je lani zadela naše mesto. Bilo je sv. Ane večer, kedar so se nad njim začeli zbirati grozni, črni oblaki. Bliskalo in grmelo je strašno. Na enkrat se vzdigne silna nevihta; ploha se vlije, kakoršne nisem nikdar poprej videla. Sedaj se pretrga veliki kanal nad mestom. Voda udere po mestnih ulicah, ter poruši mnogo hiš, pokonča veliko blaga, živine in ljudi. Dasi ravno so hiteli s čolni na pomoč, se je vendar 150 ljudi utopilo. Žalost je bila velika in občna.

T. Smešničarja je dobil „Slov. Gospodar“, da se bo marsikateri bralec samega smehu za trenuh prejemal. Smešničar je bil poprej politikar in goreč „slobenar“. Sedaj ga je vse to svadilo in postal je smešničar. Piše pa „Sl. Gospodarju“ tako-le: kaj hočem pisati? Za gospodarske stvari se ne brigam, cerkvene so vse zmešane, Slovenska narodnost je „fuč“, ljudstvo je gluho za pouk. Ne da si svetovati, zato mu ni pomagati, sedanjio politiko pa naj vr. . . vzame. Kaj bi tedaj pisal? Vem kaj, zakadil se bodem na smešnice; naj se ljudje smejijo, če se njim — če. Dakle poslušajte!

1. V Šmarji so nekdaj hoteli obesiti hudo delnika, pa vislice niso imeli. Pojdejo tedaj k svojim sosedom, slavnoznanim Lemberžanom, prosit, naj njim ti svoje vislice posodijo. „Nikakor ne“ odgovorijo možati Lemberžani. „Vislice ne posodimo nikomur, vislice smo mi postavili za se in za svoje otroke, ne pa za koga drugega. Z Bogom“.

2. V neki vasi na Slovenskem so gospodinje večerjo kuhale. Prva je skuhala kašo, ter njo v skledi na okno postavila, da bi se shladila. Druga pa, ki je bila prvi sosedinja, je skuhala gobjo župo in njo tudi na okno postavila hladit. Nek pavliha to zapazi, gre in hitro skledi zamenja. — Sedaj pokliče prva gospodinja svoje

ljudi: „le hitro pridite, kaša je že čisto hladna“. Ko gospodar s svojo žlico zajemlje iz sklade samih gob, pravi h gospodinjji, ki se je še v kuhinji mudila: „no, nicoj pa nas za norce imaš, to ni kaša, to so gobe.“ Žena v kuhinji se oglasi in pravi: „si pač pravi bedak, ki še kaše ne poznaš“. Mož trdi zopet svoje, žena pa mu oporeka, kakor je že ženskina navada. Sedaj zgrabi moža srd in jeza, popade palico in natepe jezično ženo. V sosedni hiši se je pa ravno tako godilo. Žena je tako dolgo klepetala, da je gobjo župo skuhala pa ne kašo, da je bila naposled tepena. — Druge žene po vesi to čujejo in pravijo svojim moževom, kaka krivica se je nedolžnima gospodinjema zgodila. Ali moževi se potegnejo za moževa ter njima prav dajajo. Tega pa žene ne dajo veljati, in ker so preveč klepetale, zato so bile tisto noč vse žene po celi vesi tepene zavolj nesrečne kaše in gobje župe.

Razne stvari.

(*Mile darove*) za srenje Konjiške in slov. Bistriške dekanije, po toči poškodovane, so položili: Milostljivi knez in škof Lavantinski 100 gld. (Ta dar se je neposredno poslal na kraj nesreče za prvo silo.) Fr. Zorčič, stolni prošt 10 gld., Fr. Kosar, kanonik 5 gld., Janko Pajk, profesor 3 gld., Martin Jelovšek, faktor slov. tiskarne 1 gld., dr. Gregorčec, vrednik „Slov. Gospod.“ 5 gld.

(*V narodni čitalnici Ptujski*) bode dne 29. t. m. „velika beseda z naslednjim programom: 1. Petje: Ipavčeva „kdo je mar?“ vodi g. prof. Glazer. 2. Deklamacija: „Neiztrohnjeno srce“ Preširnov, govori gospodična M. Mašeljnova. 3. „Ravni pot najboljši pot“, vesela igra v enem dejanji. 4. Igra na citre: potpourri iz opere „la traviata“, g. Mibelak. 5. „Slovenija oživljena“, dramatičen prizor, zložil J. Bilec. 6. „Mute“, vesela igra v enem dejanji. 7. Quodlibet iz slov. pesmic, tercet na citre, gosli in glasovir. Po besedi ples. Začetek točno ob 8^{mi}h zvečer. Pričakuje se tudi več zvananjih odličnih gostov.

Odbor.

(*Novo železnico*) merijo od Celja po eni strani črez Polzelo in ob Paki, na drugi strani pa črez Velenje, Skalsko dolino v Spodnji Drauburg.

(*Hitrost je kaj vredna*) v pravem času. Voznik železniškega vlaka 19. t. m. vgleđa med Drauburgom in postajo Prevali nekega, kake 4 leta starega dečka ležati na železniški cesti. Takoj da znamenje vlak ustaviti ter skoči potem hitro iz mašine in pebere otroka le par trenutkov poprej, kakor so železniškega vlaka kolesa do njega prišla. Hvale vreden čin!

(*Od sv. Tomaža nad Veliko nedeljo*) se nam piše, da so 15. jun. zvečer cigani 2 ženskima, potem nekemu viničarju pobrali vso obleko. Tega so hudo sklali. Starček je branil svoje imetje pa skoro smrt našel. Žandarji kde ste?